

4 „S-au depistat mărturii și comentarii ale diplomaților britanici despre «Vlachs» sau «Koutzo-Vlachs» sau «the Romanians» din arealul balcanic al Imperiului Otoman, despre școlile românești și atitudinile național-culturale și identitare ale acestora”

4 „Și-așa se cere o căruță de bani în școli” Majoritatea participanților la sondajul de opinie au contribuit la plata pazei școlilor

Tot mai multe cazuri de infracționalitate se înregistrează în școlile fără agenți de pază. Agresiunile verbale sau fizice sunt, în cazul unor unități de învățământ preuniversitar, la ordinea zilei. Majoritatea acestor situații ar putea fi evitate prin simpla prezență a unui agent de pază.

Citiți astăzi suplimentul

ZIUA ÎN JUDEȚ!

LUNI,
5 DECEMBRIE 2016
preț: 1 leu

ZIUA

de CONSTANȚA

Sunt realizabile planurile Primăriei Constanța privind gestionarea mobilității urbane sau doar simple proiecte SF?

DA
NU

Marian Surdu, directorul Termica Distribuție Năvodari, despre planurile de modernizare a orașului 2

Într-un mesaj adresat românilor, Dacian Cioloș își asumă guvernarea cu PNL și USR după 11 decembrie 2

Șase decenii de la înființare

Povestea mai puțin cunoscută a Teatrului de Păpuși din Constanța (I)

Frumoasa poveste a Teatrului de Păpuși Constanța, primul teatru pentru copii din Dobrogea, a început într-o zi de iarnă. Actul de naștere - afișul inaugural - este datat 14 decembrie 1956. Atunci, în fața unui public entuziast, a avut loc spectacolul compus din „Peștișorul de aur” și „Prima lecție”, păpușarii - de fapt, prima trupă - care animau eroii poveștilor erau Justin Defta, Mioara Jean, Georgeta Nicolau, Elena Moțoc, Georgeta Radu, Constanța Popescu, Traian Popescu, Mia Prodan, Ichim Gheorghe. Timp de zece ani, spectacolele au fost create de Claudiu Cristescu, fondatorul (alături de scenografa Lucia Trotonghi Cristescu) și animatorul

aceste trupe. Spectacolele lui Claudiu Cristescu purtau pecetea originalității pentru acele vremuri: erau spectacole de o deosebită vizualitate, cu o concepție plastică dominatoare, oferind o transcriere a textului, a sensurilor fiecărei piese într-o sinteză vizual-

auditivă extraordinară, în care actorul era Magicianul. Era o atmosferă specială. După orele de repetiții, actorii exersau singuri în fața oglinzii, iar împreună cu partenerul de scenă - păpușa - căutau și descopereau noi mișcări, noi tehnici de mânăuire, noi sensuri.

Portrete. Oameni care au făcut istorie culturală în Dobrogea

Pe scena vieții. Marii artiști ai Constanței (XX)

La 20 de ani, Mireille Savopol a devenit maestra de balet. Cel mai tânăr maestru de balet despre care se știe. A fost prima coregrafă angajată a Teatrului Muzical Constanța. A creat prima clasă de coregrafie la Liceul de Artă Constanțean. Mireille Savopol a făcut coregrafie, dar și pedagogie, compoziție de balet, tot ce este legat de arta mișcării trupului.

Povestea vieții ei este demnă de un roman. O carte despre noroc, destin, renunțare, împlinire, dragoste... S-a născut într-o familie de intelectuali rafinați, într-o casă în care se vorbea franceză, apoi a cunoscut privațiunile războiului, viața pe cartelă, frustrările pentru tot ce venea din trecutul ei... S-a născut într-o zi de 10 decembrie și probabil ursitoarele i-au hărăzit că va avea un drum luminat de reflectoarele scenei. A dansat de când se știe. Când am întrebat-o ce este baletul, Mireille mi-a răspuns scurt: „Viața mea”. Și a continuat: „Plastica în mișcare pe o muzică divină. Să simți din interior flacăra pentru a te exprima. A pleca de la o idee ca

s-o împlinești și s-o îmbraci în mișcare”. Dorința mamei a fost de a deveni artistă. Poate și pentru că acolo, în casa lor, se făcea muzică: mama cânta la pian, sora ei, la vioară, fratele era solist vocal. Fratele bunicului studiase istoria, fusese profesor universitar, mama preda franceză și română, tata a fost militar, provenind, la rândul-i, dintr-o familie de mari intelectuali: avocați, doctori, farmaciști.

Ați moștenit ceva de la această familie?
A venit întrebarea reporterului. „Da. Tenacitatea și pofta de a mă exprima artistic. Era în 1944 când au început bombardamentele, eram refugiați într-un sat din Vlașca, dar școala continua la sate. Eram în clasa a doua, învățătoarea ne-a cerut să facem fiecare un moment artistic pentru serbare. Eu m-am oferit să dansez un vals. Nu făcusem nicio zi de balet, nu avem decât opt ani. Am avut un mare succes. Mama a înțeles atunci ce potențial artistic are fiica ei și a căutat cea mai bună profesora de balet din București. A ajuns astfel la Floria Capsali. Cea care pregătise și lansase toată marea pleiadă de balerini români. Astăzi se recunoaște în istoria baletului universal că Floria Capsali a pus bazele coregrafiei

românești. Venise la București cu studii făcute în Italia și Franța, unde învățase cu Marius Petipa și Felipe Taglioni. A adus baletul clasic la Opera română. A descoperit talente și pe unele chiar le-a subvenționat. Dar timpurile erau grele pentru țară, pentru fiecare român. „În 1947 s-au făcut deblocări în armată și cei care nu au vrut să se înscrie în partid au fost dați afară. Printre care și tata. Fusese locotenent-colonel în armata regală. Mama a fost și ea dată afară din învățământ. Toată viața m-a urmărit această plagă: că sunt fiică de ofițer în armata regală. Tata a fost o capacitate, omul doi în serviciul cifru al Marelui Stat Major al României, de un curaj fantastic, având un rol important în momentul schimbării armelor împotriva nemților. În cel de-al Doilea Război Mondial a lucrat la un dicționar, valabil și astăzi, de cuvinte și expresii românești cifrate. Dar acestea toate nu mai contau în fața noilor stăpâni. Trăiam din vânzarea lucrurilor din casă”. Șansa tinerei dansatoare a fost că s-a înființat Liceul de Artă, cu secțiile Muzică, Coregrafie și Arte plastice. A dat examen și a intrat a doua. În comisie erau Floria Capsali,

Mireille Savopol

Miriam Răducanu. Nu s-a cerut dosar de cadre, ci doar calități de balerin. Ultima directoare a școlii a fost Ester Maghiar, eminența cenușie a coregrafiei, o femeie înțeleaptă. „Ester Maghiar a văzut în mine și un potențial în organizare, compoziție. Din anul următor am devenit asistenta lui Anton Romanovski. Eram

astfel elevă în anul 4 la balet, asistentă la anul 3 și studentă în anul 5, la secția de coregrafie a Facultății de Arte. Așa am ajuns cea mai tânără maestră de balet, la 22 de ani.”
Articolul integral pe
www.ziuaconstanta.ro
(Aurelia LĂPUȘAN)